

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce **Bc. L. R.**, proti žalovanému **Generálnímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Praha 1, Lazarská 15/7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 4. 2020, č. j. 62 Af 15/2020-70,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhal zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Brně, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2019, č. j. 38538/19/7700-10124-202542. Společně s podanou kasační stížností stěžovatel požádal o osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce.

[2] Nejvyšší správní soud obě žádosti zamítl usnesením ze dne 26. 5. 2020, č. j. 3 Afs 148/2020-12, neboť dospěl k závěru, že je kasační stížnost stěžovatele zjevně neúspěšným návrhem; současně stěžovatele vyzval ke splnění jeho poplatkové povinnosti ve lhůtě 15 dnů od doručení uvedeného usnesení a ke splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. v téže lhůtě.

[3] Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno do datové schránky dne 28. 5. 2020. Lhůta pro splnění poplatkové povinnosti mu tedy začala plynout dne 29. 5. 2020 a posledním dnem k jejímu splnění byl pátek 12. 6. 2020. Soudní poplatek v této lhůtě (ani později) nebyl zaplacen.

[4] Dne 11. 6. 2020 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena opakovaná žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, respektive žádost o prodloužení lhůty „*ke náležitému právnímu postupu v řízení o kasační stížnosti*“, k níž stěžovatel připojil vyplněný formulář prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Jelikož Nejvyšší správní soud zamítl původní žádosti stěžovatele z důvodu zjevné bezúspěšnosti jeho kasační stížnosti, dokládání jeho osobních, majetkových a výdělkových poměrů nemá na posouzení podmínek pro osvobození od soudních poplatků v této věci vliv, proto o této opakované žádosti již nerozhodoval.

[5] Stěžovatel ve svém podání ze dne 11. 6. 2020 dále citoval ustanovení § 9 odst. 4 písm. c) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), podle něhož soud řízení pro nezaplacení poplatku nezastaví, je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě podle odstavců 1 a 2 sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Žádné relevantní okolnosti, které by osvědčovaly nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mu mohla vzniknout újma, ani důvody, proč dosud nemohl soudní poplatek zaplatit, však stěžovatel neuvedl. Nadto citované ustanovení dopadá na situace, kdy je poplatník připraven soudní poplatek uhradit, avšak přechodně mu v tom brání určité okolnosti, nikoliv na situaci, kdy poplatníkovi nebylo přiznáno osvobození od soudního poplatku a on s tímto rozhodnutím nesouhlasí, jako je tomu v případě stěžovatele.

[6] Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[7] Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek za kasační stížnost nezaplatil, Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 1 věty druhé zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. řízení zastavil.

[8] Pro úplnost lze dodat, že ačkoliv stěžovatel neodstranil ve stanovené lhůtě ani další vadu kasační stížnosti, spočívající v nedostatku právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl usnesením tohoto soudu ze dne 26. 5. 2020 vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (tj. odmítnutí žaloby pro neodstranění nedostatku podmínky řízení), nýbrž podle § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Řízení bylo zastaveno, a proto žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. července 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu